

Gewijzigde rekenregels kinderalimentatie

De werkgroep alimentatienormen, die zich bezighoudt met de uniformering van de regels, heeft op 15 februari nieuwe richtlijnen gepubliceerd voor het berekenen van kinderalimentatie. De belangrijkste verandering is de invoering van een draagkrachttabel, aan de hand waarvan eenvoudig berekend kan worden hoeveel de onderhoudsplichtige ouder op basis van zijn netto-inkomen moet bijdragen. De lasten, zoals die voor wonen, ziektekosten en de verzorging van de kinderen hoeven daardoor niet meer te worden gespecificeerd. Ook nieuw is de mogelijkheid om een zorgkorting toe te passen, wat recht geeft op vermindering van de alimentatie naarmate ouders vaker voor hun kinderen zorgen. Op die manier wil men rekening houden met de verdeling van de zorg tussen beide ouders.

Belangrijkste wijzigingen sinds 1 april 2013: Kindgebonden budget, zorgkorting en forfaitaire bedragen

De berekening van de kosten van kinderen conform de Nibud-tabellen blijft zoals het was. Het kindgebonden budget wordt voortaan in mindering gebracht op het berekende bedrag uit de tabel. Het kindgebonden budget is een inkomensafhankelijke bijdrage van de overheid in de kosten voor kinderen. Hierdoor ontstaat er dus een andere en lagere uitkomst dan voorheen.

Daarnaast heeft men de 'zorgkorting' ingevoerd, afhankelijk van het aantal dagen dat de kinderen bij de alimentatie betalende ouder (waar zij dus niet hun gewone verblijf hebben) zijn. De zorgkorting wordt toegepast, omdat men er vanuit gaat dat door deze andere ouder ook in deel van de zorg voor de kinderen wordt voorzien. De zorgkorting is afhankelijk van de (berekende)behoefte van de kinderen en van de hoeveelheid zorg die deze andere ouder verleent. Men hanteert verschillende percentages oplopend van 0-35%. Met deze maatregel behoort het rekenen met € 5,- per kind per dag als zijnde verblijfskosten aan de zijde van de betalende ouder tot het verleden.

Als eenmaal duidelijk is wat een kind per maand kost, dienen deze kosten naar rato van de draagkracht van de beide ouders verdeeld te worden. Nu wordt de draagkracht berekend op basis van een berekening, waarbij rekening gehouden werd met (toegestane) werkelijke lasten van de ouders. Met ingang van 1 april 2013 rekent men met forfaitaire tabellen (vaste bedragen). Aan de hand van het netto besteedbaar inkomen van de ouders wordt op basis van onder andere deze vaste bedragen vastgesteld, wat eenieders draagkracht is en hoe de kosten van de kinderen verdeeld worden.

Aanvaardbaarheidstoets

Tot slot heeft men de zogenaamde 'aanvaardbaarheidstoets' ingevoerd. Door het invoeren van deze toets kan men afwijken van de hiervoor beschreven methode met forfaitaire, vaststaande bedragen. Bijvoorbeeld indien men de uitkomsten onredelijk vindt, kan men door middel van de aanvaardbaarheidstoets kiezen voor maatwerk. Alle feiten en omstandigheden spelen hierbij een rol, waarbij het gedachtegoed zoals dat thans is ontwikkeld in de rechtspraak het uitgangspunt blijft. De praktijk zal moeten uitwijzen wanneer een beroep op deze aanvaardbaarheidstoets gehonoreerd gaat worden. Een voorbeeld kan zijn, dat deze toets als redelijk wordt beschouwd als de alimentatieplichtige ouder te kampen heeft met dubbele woonlasten als gevolg van de crisis op der woningmarkt. Daarmee wordt namelijk geen rekening gehouden in het rekenmodel met vaste, forfaitaire bedragen.

MEDIATION & COACHING COMPANY

Prof. Bronkhorstlaan 10, gebouw 100
3723 MB Bilthoven
T : 030 – 22 55 914
I : www.goedscheiden.nl
E : mediation@thelimetree.nl